

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nalogu sve pokvari.“ Nar. Pos.

Iskazi svakog četvrtka na svjetlo
Dopisi se novčaraju, ako se i
ne plaćaju.
Nobilijegovani listovi se naprimam
Prodajna i političarom stoji 5
for, na seljaka 2 for, na godišu
Huzurno for 2 1/2, i za pol go-
dino. Izvan carovine više politaria
Na malo jedan broj 6 novč.
Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Fratello br. 1.

Jubilarna izložba

hrvat-slav. gospodarskog društva.
Zagreb, 28. kolovoza 1891.

Kad bi tko god htio, da poda jasnu sliku o jubilarnoj izložbi Hrvatsko-slavon. akoga gospodarskoga društva u Zagrebu, upravo bi o tom napisati čitavu knjigu. Imaći obilatu spremu, strokovnog znanja. Nu ovim redkom nije tu svrha, već su pisani lihi radi toga, da se čitalačkoj publici dično „Naša Sloga“, koja se uvijek toplo zauzimala za sve hrvatske stvari, poda bar maleći odjave ove, skromno zasnovane, a ipak ogromne slike, u kojoj se arcaši sav naš rad, na gospodarstvenom i kulturnom polju u ovih potonjih pedeset godina. Komu je pako do toga stalo, to mu i materijalne prilike dopuštaju, da sebi stvori cjelovitu sliku o našoj izložbi, noka pohri i naš bieli Zagreb, neka dodje, vidi, pa se divi i jamečno neće požaliti truda ni troška. Nitko se box dvjeh noćeh obazirati na šovinistična izvješća „Oitadina“, „Bilancie“ i njihovih vriednih drugova, nego će baš svojim posjetom zasvjedočiti, da našim letranom, poznatim sa svoća delik-značaja i žarkog rodoljublja, patriotizam nije puka fraza, nego da su i djelom kadri zasvjedočiti, da je kulturni napredak Hrvatske, Slavonije i Dalmacije, sjedno i njihov napredak. Nam je dosta velika zadovoljština, što su nam uglednjiji izvanjski listovi, pišući o našoj izložbi, izdali povoljnu svjedočbu, a zakumim, talijanskim listićem možemo mirno doći do viknuti onu našu poznatu: „Što mjesec heje, da pae na njega laje?“ Spomenuli smo već drugom sgodom, kako su kod ove naše izložbe sve grane gospodarstva, šumarstva, obrta i umjetnosti dostojno zastupane, pa a toga ne bi smio nijedan valjan gospodar, umsu ratar, poljedoljac, svilgojac, vinnogradar, žumar, trgovac, obrtnik, svećenik ni učitelj promašiti ove prilike, a da ne zaviri u tu pravu riznicu narodnog bogatstva.

U izložbeni prostor, koji se nalazi u najvišinjimem dijelu grada — na sveučilišnom trgu (nekadašnjem sajmištu) ulazi se sa tri strane, kroz tri oviska portala, bogato izklicena trobojnicama i grbovi trojedne kraljevine. Unutarnji prostor zakrožen je monumentalnim građevinama kao što su: obrtna škola, zgrada „Kola“, i „Sokola“, „Učiteljski dom“, zgrada „Gospodarskog društva“ i sveučilište. Cim si pak stupio u izložbeni prostor, prvo je što te pozdravlja, glasni romoz vode, koja se iz ukusno uređjena vodovodna nared izložbe prosipaje u vie prolivajući se o sultanom njuju u čitavo hvoja, čas kao česer, a čas kao dragulji. Svud okolo tebe izmikli su red bi iz zemlje ukunoni paviljoni i graciozni kioski, koji razoliknošću svojih stilova i dimenzija stvaraju oku i srcu prijatan harmoniju.

Svršen li okom prama obrtnoj školi ustobioće se pred tobom poput dalmatinskih vrietnih klisura dalmatinski paviljon, koji je već svojom vanjšinom jedan od najkrajnjih i najzanimljivijih objekata na izložbenom prostoru: ona toll naravná formacija Krassa pred paviljonom prenese te duhom u naše krane Frimorio li u dalmatinske vrietne. Na večer pako kadno uz staj električnih svjetiljki i uz zvukove glasbe, promatraš onaj monotonni pad „o a e a e d e u m i n a s e“, koja se predlva u raznih bojah; ti si o čehotice zasnen i moraš, da se diviš vjetroj ruci, koja nam je taj voljanstveni prizor priuktila. Popnevši li se na verandu pred dalmatinskim paviljonom i zakružimo li okom po celom izložbenom prostoru, mod čemo pregledati mal ne celu izložbu, koja ti se pričinja bajnim perijom. Nu prije no idemo dolje srce nas vuče, da zavirimo u paviljon, gdje je naša posebnina Dalmacija izložila svoje birane proizvode, koji su stekli ob-

čeno priznanje: Naše obdnstvo osobito privlači rumena dalmatinska kapljica, koja je tu izložena u ukusnih steklenicah, a na večer davaju si u dalmatinskom podrumu svi slojevi pučanstva sastajalištu, te je osobito milina pogledati, kako se dalmatinska kapa na glavi gñi sa cilindrom.

Iz dalmatinskog paviljona krenimo na desno i eto nas u šumarskom paviljonu, koji je na neki način bio i oie naše izložbe. Taj je razkriveno avokoliko bogatstvo naših šuma, kakovima se nijedna zemlja u našoj monarkiji poditi ne može. Razine vrsti drva, redji eksemplari ptica i životinja, sve je tu zastupano u liepom broju, a najveću privlačivost imadu prekrasni lovacki trofeji (naključane lovne zvieri i njihovo rogovlje), koje su izložili neki viši plemići, a služe i kao neki urez unutarjem djela.

(Nastavit će se.)

DOPISI

Iz Reča 24. agusta. Obdnski izbori, kako bijaše javljeno u dičnoj „Našoj Slogi“, obavili se još lanjske godine; kod tih izborah je malo birada sudjelovalo, te su naši krunjeli i njihove podrepnice zaturali u novo zastupstvo sve svoje najmilije; pristaje, da još više pristaju obdnim župo Rjčke i Dolenjovaške. Biralo se i postupa ložno svojvoljno i protuzakonito, bez nadzora c. k. kotarske oblasti, pa tim imao slobodnije ruke velmoži Vodnjanski, te bijaše birano i izabrano skoro sve po tjevoj volji. Al nekoi Lupoglavci, vrli Nugljani i Ciritežani uložih proti tomu nezakonitomu biranju protest, usljed kojeg izbor bijaše uništen, a od dne 9. t. m. za četiri tjedna su izložene nove listine za nove obdnike izbere obdnine Ročka.

Na nogo dakle naši rodoljubi; pregledajte izložene listine, da vidite jeste li svi upisani, pa ako niste, da u ustanovljeno vrijeme reklamirate. Osobito pažito, da bude svaki unesen u ono tielo (korpo), u koje po plašnu apade; jer će se na temelju tih listinah obaviti izbori sudionjarih za izbor zastupnika na carovinsko vijeće.

Sada reć bi, da sve žiti, da se niško nemie, nu u Roču se po tih pripravljaju, da ljude neprilapne na dan izbora, opet na svoju stran privabe; zato pozor naši!

Ročani i Lupoglavci

1. Po staroj Vašoj navadi izaberite Vi kmeti sami svaki u svojom mještaz (komunu) po dva muža, to jest Lupoglavci svih akupa osam; a Ročani deset. Ti muži neka budu razumni, pošteni, bogabojeđi, neka beseđa, koji se nekadu obraditi jedan dan na desno, a drugi dan na lijevo.

Ti muži neka budu skrbni gospodari, jer ako nehaju za svoje, još će namje za tuđe, za obdnike il komunske. Ti muži nek nebuda osvjetljivi, niti odvise rebloni; već takvi, da učine red u obdni, da pošteno i pravedno ravnaju u ljudmi; a komunistinom, a da neidu nikad više krunjelom na liepak (vrugn).

Tim Vašim mužem treba da svi složno na dan izbora svoj glas dajete, a to se razumije, mi Ročani složno s Lupoglavci; a oni pet složno s nami. Na dan izbora obhetati će okolo Vas Ročki voladaši i njihove podrepnice: oni će vam kazati, neka a njima složno birate (balotete), oni će vam obhetati, da čer, oni: Vaše muže birati, a Vi neka birate njihove itd., a to samo zato, jer njim se neopade iz korita; na kojem se to mnogi otuđili.

Nugljani, Ciritežani i Lupoglavci

1. Mjeseca febrara ste skuñili, kako treba biti slozni i vjerni. Ste skuñili, koji Vas poštuje i ljubi, a koji Vam se priklupljuje samo onda, kad je Vas potrehan, a to u vrijeme izbora.

2. Ste vidili i skuñili, kako su Vas mamili i Vam ponujali objed i 5 for., da se krunjelom prodadete; pa da Vam se kañaje rugaju, da ste živina, jer ova se kupuje i prodaje.

3. Ste čuli, kako su na 18. febrara napali na Vas i na prevriednoga g. župnika Dolenjovačkoga, kako su za Vam tulli i rullili; kako su huje nego na pust a kotli; črepanjani i pokrovi rompali, baš kao blago, koje neposna korizmo, niti kvaterne srede, ni Boga ni njegove vjere.

4. Ste vidili, kako je krunjel porugljivo pozdravio Vas sve, a osobito g. župnika Dolenjovačkoga, kad ga je neuljudno poteplao po ramenu kazav mu: A sto dobi, sto kuntešat?

5. Nekoi od Vas ste čuli, kad je neki krunjelit kazao, da neće doći u Lešišinu, ispod 10 for, kad bude on podoštati.

6. Sadañji pisar il tajnik nije pisao, niti odgovarao školskim oblastim kako i kada treba, pak sada imate školskoga administratora, za koga morate plaćati adicionala. To su sve skrivile ročka gospoda.

7. I nama znata, da u podoštariji Ročkoj nije reda, nije posluba; nije ceate, ni puta; svaki djela što hoće i gdje hoće; pa ako neisberate muže i baš muže u novo zastupstvo (raprežentancu), biti će još huje za Vas, jer će Vam poslati il političkog komesara, il će Vas pridružiti drugoj podoštariji.

8. Dakle vidite i sami, da nam je treba velike i temeljite promjene, da više tako nemožemo obstojati; zato učinite onako kao i s volovi, kad nevoza složno i mirno. Vi jih prekleñete, pa sate prekleñite i muže od Vaše raprežentance, barom one, koji su bili na glavi od podoštarije. Rećite: Dole s vami, pobeđite se dugi od nas, poznamo nas, mamili i varali ste nas, al nećete više.

9. Imali ste potrebe više puća na podoštariji, pa znate kako su Vas nekoje pute, odpravili, kad ste htjeli u bital il kad ste došli iz njega; kako su Vam pomogli.

10. Vi ste katolici, Vi ste muži siromašni al bogabojeđi, pa Vi si nemožete postaviti za glavu Vaše podoštarije ljude, koji se rugaju s Bogom i njegovimi svećenici i župnikom.

11. Znate li kako su bila narezana vrata goep. župnika Ročkoga, kako po glavji udaren kapelan Ročki? Tko je to sramotno i razbojničko djelo počinio, nezna se; al šumunjan ni Brečian nije stalno.

12. Dakle na nogo kmeti Ročki i Lupoglavci! Pogledajte na Pazince i Buzočane!

Talijanski i krunjelit faram su oie sobe otrosli, svoje ljude su izabrali, pa sve ide na bolje i u potpunom redu.

Dakle na djelo i Vi! Na dan izbora dođite svi u Roč, koji budete pozvani i svi glasajte složno sa našo muže, našo kvi, našog rođa i s krunjela Ročkoga, gradjana Ročkoga, vilmuža Vodnjanskoga, koji će bez dvojbe tamo doći, namojte poslušati, niti se njih prestrašiti, još manje za njihove muže glasovati; recite njima: poznam te jezgava ljo, nećer me, više zaslopiti. Jedno eto pridobio, našim žiti, ete se pomogli, a sada hoćete, psovati Boga, pogrdjivati naše svećenike, u brk nam se smijati i rugati, pa još hoćete, da vam izručimo palicu, kojom da nas do krunjelitpate. Pobeđite se od nas, kano vrag od kriza! Pobeđite se u Taliju mi čemo glasovati za svoje letrane, domaće ljude, koji nam damo, što su ovduda, koji nas ljube i pomiluju, a ne kao Vi, koji nas samo u koji prigodi posanjete, a druga put; za nami vjeste, tulje i rullje. Krunjeli, nek sa vas glasuju.

Najzad domislite se na pošteni ried, koju smo si dali na 18. febrara u Roču: znate poznamo, Ročane, nikad i nikad više nećemo a njima složiti se i s njima glasovati. Do Roča nije daleko, jedan dan svaki lahko žrtvuje, da idu u onu narodnu vojnu,

gdje se susjed susjedom brataki rukuje, bolje spoznaje, a složno, svojev, poznatog narodnog neprijatelja protjera.

Složno dakle, pa čemo veselo zapjevati: „Još Hrvatska ni propala“, a gdje je nas više skupa, tamo je i punoć hođa.

Velika nam potreba i sila, blizu do biti krca božja mila! Kmet.

Iz okolica bladskog jezera u Kranjskoj dne 6. agusta. (Sastanak slovonaskih hrvatskih abiturijenta (završenih gimnazijalaca) u Ljubljani.) (Kopao). U osam sati na večer započela je zabava. Svijeta je bilo toliko, tu se je jedva moguo smjestiti u velikom čitaničkom vrtu. Sve točke programa izvelo su se u redu. Pobjavnije odigrala je vojnicka glasha pukovnije baruna Kuhna Ouverturnu k. „Jameki Ivanki“ od Miroslava Vilhara, a na to je pivoački zbor uz pratnju ite glasha odpejavo „Venio Vodnikovih in na njega zloženih pesmji“ od Ant. Fuerstera. Svi su puzorno slušali i pljeskali. Upravo divan bio je onaj čas, kad stupiše na pozornicu zagrebački tamburaši. Obipstvo udari u burni pljesak. Pod ravnanjem abiturijenta g. Milijčica odigraše nekoliko krasnih pjesama, a med tima i onu Slavjanskoga „Ej uhnem“. Dok su igrali bilo je tako živo, da se i mihu moglo čut, a kad završio, nastado takay pljesak, da se moradoše povratiti na pozornicu i odigrati još nekoliko pjesama. Iza toga odpejavo je zbor osmorice pjesmu „Zivljenje“, što ju je izpejvao goep. Iro Šubelj, abiturijent ljubljanski, a uglavito g. Anton Forster. Tada stupi na daake jak momak i krepkim glasom izgovori pjesmu „Abiturijentom“ što ju je sam sastavio. To je Fran Fingar, abiturijent ljubljanski. Cim je završio svoj pjesnički govor sa „Naprej zastava Slave!“ udruo tamburaši tu poznatu slovonasku pjesmu. Odobravajući im je ubdnito. Uz ovu odigraše još nekoliko pjesama, a završio se „Oj Hrvati jošte živi“. Iza malo odmorá odpejva pivoački zbor himnu „Slovonac i Hrvat“, za koju je ried sastavio zagrebački abiturijent Dragan Bora i g. Ova se himna morala opotovati. Slučajno je bilo silno zadovoljno i oduševljeno: Svo je žalilo, što je opuzava zbog „Panславiana“ zabranila prikazivati dramatičan spjev: „Na gospovetekom polju“ što ga je sastavio daroviti Fran Fingar. Sadržaj mu je: Pet abiturijenta: iz Ljubljane, Cjeloveca, Gorjice, Maribora i Zagreba sastaju se na slavnom gospovetekom polju u Koruškoj, te se zavjoruju, da će sav svoj rad posvetiti domovini i Slavtju. Pa to, bišće, zabranjeno!

Poslije zabave bio je pldu u čitaničkom, duk se neplešati skupiše u trjemu, čitaničkom gostionici i tu je bilo sdvajica i novih dokaza ljubavi i sloge med slovonaskim i hrvatskim dječima. Osobito nas je ugodno dirnula sdvajica jednog djaka Čaha u českom jeziku.

U utork, pošto se je svak grada dovoljno negledao, krunemo u 11 1/2, žonjancim, u Looce, da ogledamo dom Frimariov i Bladsko jezoro. Na rodnoj kući Frimariov, uzidana je spomen-ploča, što ju je postavio epistolsko društvo. Kuća bijaše uređena slovonaskim trobojnicama, a ploča oklicena svjetim oviesom. Pred kućom dala je pranačakinja P r e s e r n o v a jednom abiturijentu kihu ovies, a na to nam pozdravio nogać pjesnikov baš liepin govorom. Po tam reče nekoliko ried u ime Slovenaca g. Šubelj, a u ime Hrvata g. Boranič. Ica ovih stupi na ehod il reče u malo ried krasnu zamjagu poznati naš govornik Radic. Mrtava je djaska keca, reče po prilici, ali dokazima neprijatelju, da se Slavenci ne sastaju samo, da piju. Dakle, prisincito avak koliko možemo za Frimariov spomenik“. Oduševljeno pristadoše prisutni uz tu misao i u kratak čas skućila se liepa svotica od 37 for, i 20 nře. Malona je, ali ljopo dokazuje, brataku

Ljubav i siva sviet slovenske i hrvatske mladeži. Pošto se malo okriplemo "kresanama" na Bled. Veličanstven prizor otvorio nam se pred očima; kao stražar-ovoj se na klisuri stari grad Bled, a pod njim proteglo se čarobno Bledsko jezero, iz kruga je da bude čar veći... izlasko otodbi s okrom svrbe Dognorodice. All što da. Nam, otopljenom tu ljepotu! U misli je premalo mašte za to. Pošto smo se po jezoru dovoljno provozili i naučili se, te prirodne krašete to poslije komera krenuamo na kolodvor u Looze, a odavde odobit osajni put-bielo Ljubljane, dok ja ostadoh svdjo, da se još malo naužijom ove-krašete i upoznam ovaj brataki narod.

Završujem željom, da na bude ovo poslednji sastanak slovenske i hrvatske mladeži; već da se u svako godine opetuje i da se mladež upozna te odnoveljena za slavenaku uzajamnost stupi na polje novog rada. Samo sloga nas može spasiti.

Primorac.

Zagreb, 19. kolovoza 1891. (Jubilarna izložba hrvatsko-slavonskoga gospodarskog društva). "Habomus expositionem" ovako je u svojem ludilu uzliknuo zagrebački Jopnik riečku "Bilježnik" izvješćujući o svečanom otvorenju izložbe u Zagrebu, a koja Vas je potanje izvijestila brzojavna kćer. Pa mi se i možemo puninu pravom podičiti našom izložbom, koja je u toli kratko vrijeme zasnovana i prirodjena, nadmašila svako očekivanje; "Tko bitipodoblja" posljednju obću zemaljsku izložbu od godine 1864. sa današnjom izložbom, koju je prirodno naše dlečno hrvatsko-slavonsko gospodarsko društvo, jedino podporino naroda, narodu ima otvorila kćer, polotna duha i svih uslura za ekonomski napredak. — Izložbenom uksekutivnom odboru stiglo je na dan otvorenja izložbe preko stotino brojavka iz bližnjih i daljnjih krajeva, a i strane novine, u kojike nemogu da prikriju svoj jal, izvješćuju povoljno o našoj izložbi, koja se nalazi na najvažnijem mjestu usred grada na sveučilištnom trgu. Naša prijestolnica ima još uvijek na sebi svečanu odoru, a vanjstinoš je još živahnija, nego li u sličitu, na dan otvorenja izložbe, jer je doverilo na tisuće domaćih i stranih gostota, a novi još uvijek dolaze. U subotu i nedjelju došlo je na izložbu oko 19.000 posjetilaka, a dohodak iznasa preko 8000 for, neuradunavši ovamo permanentne ulaznice. Utisak izložbe bio je na svakoga domaćega i stranoga gosta vrlo povoljan, te se osobito izticao dobar ukus i elegancija raznjestaja izložbenih predmeta. Kad bi čovjek htjeo, da samo vanjski utisak usie izložbe dobro opiše, morao bi izpuiniti sve stupce dlečne "Naše Sloge", nu ja ću se u kratko ograničiti samo na to, da Vašem cijenjenom čitateljstvu podam u kratkih otjaš slab odjeer one veličanstvene slike, koja se stero pred očima gledaoca. U izložbu ulazik sa tri strane, kroz velike portale sjajno izkicene trobojnicami i grbovi, to čim si stupio u izložbeni prostor, čini ti se, kao da si uniošao u prokrasan perivoj, na kome se nikadli pikniti paviljoni, koji svojom raznolikosću štita i dimenzijama stvaraju harmoniju, koja prijia oku i duši. Na svakomu koraku nailaziš na infeligentou i marljivu ruku, koja je iz nekadašnjeg "Svjatosti" donela tako kokuš preko noći stvorili voliki čarlatensko paviljone, živno kioške, koji se sad prenosašu u orijentalne krajeve, sad u naše slavenčke neprohodne tume, a čas na žilovčev stabloplonog jadranskog mora. Okolo 8000 izložitelja izložilo je tri najvrjednija narodnog bogatstva, koje nas iznenađuju obiljem i raznovrstošću proizvođa. Popnimo li se na verandu gracijoznog delmatinskog paviljona, moći čemo u jedan mah uhrvatiti prvi vanjski utisak cijelo izložbe. Visoko nad tobom u aerodni izložbenog prostora smjesta se vodoukok, koji ne večer u magičnom sjaju električnog svjetla uz svitku vojničke glabe čovjeka prenosa u bajni Orient. Tik do tšbe na lirovo nalaži se vitara, koja to već izvana opaja obdajni mirisom naših bogatih vinskih proizvođa, a malo podošje zakrži okom i vidiš pred sobom naše pšavake, planinike, i zagorsko kuće i kolibe, ukrasene raznobojnim ovieštem, koje je umjetnikova vilka zasadiła taj da povrače obćeniti utisak naše izložbe: Batarstvo, obrt, trgovina, šumarstvo, gospodarstvo, a i umjetnost koje je čistočno tu zastupano, to kad čovjek stupi u sveučilištnu zgradu, pa vidi brojne remske djela naše kućne industrije, obda mora da se i nubičito čenace, to poželi tomé narodu, koji ju kroz vijekove i vjekove stajalo na braniku kćičanstva, sretniju i bolju budućnost. Naime toli viciaš pora, koje bi moglo u kćik dovesti ošleu

tu sliku, već mi dotičnjemu svakome: "Dostji, vidi, pa se divi!" Naša prijestolnica primiti će jamečno svakoga brataki i srdačno, te se ocašite za došek Dalmatijana, Istrana i Riječana spremaju posebne priprave. Svako krošđe u našu izložbu neće štiti ni truda, ni troška, jer će sobom poneti bogatu spremu znanja za svoj delaj duševni i ekonomski napredak. Blo željak, šumar, ratar, trgovac, svečanik, učitelj il umjetnik, svatko će ovdje naći svega, što mu srce poželi, pa se toga bi svaki morao uznastojati da svdjar odima vidi ovaj prvi triumf hrvatskog nara i rada.

Franina i Jurina

Er. Živio! Živio! Živio! Živio!
Jur. Ča ti j' spameti, t'vrti, al ti ni kolo na praven-mesto ž.
Er. A ja spameti, a ja vrti, a ja kolof Ča misliš, da san s Halublja?
Jur. Ča ga to imaš s Halubljan? Ča toni kriše, živio?
Er. Aj ne lego su do danas misleti, da j' greh krišati živio!
Jur. Tako njim je vender ono zbrušeno kolo na svoje mesto prišlo.
Er. A je, jo sa-komugod, kada j' na svojo oči videl i na svojo uše čul, kako se j' samom našem premlitoštvu cesaru v Reke najveć kričalo živio.
Er. A on se j' lopo na svo strani klanjal i zahvaljeval.
Er. Ča ga se se cepali v Reke?
Jur. A su brate.
Er. Ki je bil jači, ki j' dobil paliju?
Jur. Najbrže da j' bilo niš i niš.
Er. A kako to?
Jur. Lepo! Ki juj dobil, juj nazada vraul.
Er. Tako to j' bilo bata za bata. Ki j' pak počul?
Jur. Onište, ki bi bil otel, da si ljudi po Reko kriče "eljen", da se s ten pokaže, da su v Reke se sami goli i diši "Ungarezi".

Različite vesti.

Posedni vlak na izložbu u Zagreb krenuti će iz Trsta, kako nam javljaju iz Ljubljane — dne 5. septembra. (e no 6. kako nam bijaše prvi put javljeno) točno u dovat sati na večer. Vozarina stoji ču tamo i natrag u I. razredu 14 for, u II. razredu 10 for. 28 nvc., a u III. razredu 6 for. 98 nvc. — Ovo su doista cijene jako nizke, te se nadamo, da će ovo priliku prihvatiti svatko, koji i ne razpozna velikim svotami. Stanovi u Zagrebu su također jeftinji, a živč jeftiniji nego li u drugih gradovih.

Nikola vitez Nikolić. Iz Zagreba primismo osmrtnicu, kojom nam javljaju, da je preminuo naglom i nenadnom smrću dne 20. t. m. u Balagovih dvorih kraj Samobora g. Nikola vitez Nikolić, bivši generalni nadzornik austro-ugarskog Lloyd'a u Trstu i dobro poznata osoba među tršćanskimi Slavini.

Svoju bogatu knjižnicu ostavio je vriedni poklonik knjižničar hrvatskoga sveučilišta u Zagrebu. Počivao u miru četiti starčić Uredništvo "Naše Sloge" s'li se dne 1. septembra u ulicu "Farnetto" br. 1 prvi put.

Slavenaka čitavnica u Trstu predstavlja se još ovih dana u kuću ovdajnjega rodoljuba g. Ristića u ulici sv. Frana br. 2, I. pod.

Premješćenje "Iskarni" Dolenc. Dne 24. o. m. preselila se naša tiskarna u veću prostoriju na trgu "Cesarka" br. 2. Ulaz je iz ulice "d'ella Posa".

Za dječak tetrana u Zagrebu. U 101 broju "Obzora" štitanu u članku "N. o. o. štiti" o d'ella Posa vrlo rodoljuban svetlogradjanstvu hrvatske prijestolnice kako da

doška bratu iz Dalmacije, Slovenije, Rieko to lastr. U tom dočeku piše među ostalimi: "Bada se čitavi Zagreb, sprema, da najredanije doška svoju kćiku brata iz Dalmacije, a tu činaš brata" Magari kvadidji, da smo mi sasvim drugi ljudi, kada nediplomatiziramo, da smo još uvijek iskrenji, kad u ruci nosimo fraje nego viese. No prošie Dalmatinac, koji su svakako najodličniji povanjeni glavnoga grada u svojoj svrčanog zgodni, pa nekome naravno zaboravili ni naše Istrane i Riječane i ostalu udiepljenu bratu. I ti teže ošamo kao k svomiu magnetu i napokon čemo se svi naći na okupu, djeca jedne majke, koja nas već dugo nije vidjela ovako usložno. Što se čine naše brade, Riečani, mi se njihovu dolazku već s toga radujemo, što nam ih Magari rade na svu silu ugrabili, a oni se ne dađu ugrabiti. Na jmlada je čedo hrvatskoga duha i hrvatske prvotaje, naša vriedna i odvažna Istrana, moramo dočekati najvažnim znanom jer čemo i onda jedva pogoditi onaj stopon uzhitia, kojim su njihova duše zagrijane prama hrvatskoj domovini. Sav onaj živ uzhit, kojim smo se mi oduševljali u doba našega narodnoga i kulturnoga preporeka, ogrieva danas dušu tih mukotrpnih plemenitih i poštenih Hrvata; oni su naša straža na talijanskoj medji, ona gola prasa i golo grudi, o koje se razbijaju sve neprijateljski napadaji; ovaj badom, koji čuva domovinu proti pohlepnomu susjedu.

Glas o jubilarnoj izložbi u Zagrebu. Uvježni gospodarski list "Gospodarski Poučnik" piše, da je hrvatska izložba tako uspjela, da može stati uzporod, dapače, da nadkrijuje sve dosadašnje domaće izložbe. Izložbi svrha je punena. Ona ima da prudoči i domaćem i stranom svietu, što zemlja proizvođa, gdje proizvođa i koliko proizvoda. Ono što čovjek hoće da nauči, mora da vidi i da opipa. S toga svakomu gospodaru i tečaju najtoplije savjetujemo, da ide u Zagreb. Mnogi misle, da je putovanje u Zagreb skupo, a to baš nije istina: I na put u Zagreb može se puno novaca potrošiti, ali se može i sasvim jeftino putovati. Sve zavisi od dobrovolje i dobrog raspoloženja. U Francuskoj siromašni radnici iz odaljenih predjela, putovali su čak deset dana pješako do Pariza, da vide izložbu, a isti se primjera vidjeli danas u Českoj. Do u Zagreb nije dalek put, a povoljna sredstva su jako jeftina i po moru i po kopnu. Da se čovjek same ostavi pušenja, ili da napesti koju drugu suvišnu naviku, može u mjestu dana prišetiti, što na put do Zagreba potroši. Pak treba znati, da u poučne svrhe nijedan potrošak nije velik. Ako čovjek i u prvi čas mora da doprinese žrtvu, a da izbije novo potrebit za putovanje, nadoknadi će mu se to kasnije stotruko, kad uperabi ono, što na izložbi vidi i nauči. Gospodari, posjednici, tečaci, hajto u Zagreb, da vidite jubilarnu izložbu, hajte!

Svečanost na uspomena blagoslovljenja zastave "Delarskoga podpornoga društva" u Trstu, urečena za prošie nedjelju, odpała je pošto je mjestno redarstvo zadnji dan zadržalo svečani običaj sa zastavom u crkvi i razvijte zastave kod večernje zabave. Dovoljno imalo je društvo već jeftino 15 dana u rukul, da može sa zastavom u crkvu i na zabavu.

Istom zastavom sudjelovalo je društvo kod obhoda po gradu dne 17. augusta: u predvečerje rođendana Nj. Veličanstva cesara i kralja, pa premda bijahu sve ulice puno ljudstva, nobišio si najmanjeg neroda.

Prinosi za spomenik pok. Ernesta Josifića. Bakarić Josip u Spinići 8 for.; Mezek Jakov u Brgradu 2 for.; Karlararis Ivan u Keštru i Vlan Ivan u Jušidi svaki po 1 for.; Karabisi Ante u Trstu i for.

Iz Kopra javljaju nam, da je bio prošloga čedna tamo pravoslavni vladika Nikanor Ružić, to odojeo kod vriednoga pravoslavnoga svećenika g. S. Raničevića. S njim u druztvu obašao je o. kr. kazniou, gdje se je o redu i čistoći vrlo pohvalno izrazio. Odatlo odputio se vinski gost u Izolu tar jut posjetio francosku tvornicu sardjela vahoga mesa, pak se preko Trata odputio u morske kupelji u našu Opatiju. Naši rodoljubi u Kopru žale što ih je tako neglo otavio presv. vladika, al se nadaju, da će ih opet posjetiti tor duže među njimi proburaviti — jer njim je to obćado.

Iz Viližane javljaju nam 24. t. m. da je jedan tamošnji trgovac opio dne 15. t. m. vizičadoku dječurliju, koja je pijana vikala i urlikala po ulicah proti Hrvatim i proti nekotjim našim pravokom kao da je pobienila. Uz divlje urlikanje šula se svaka druga rieč: Por ki Kroat! m...

al Spinić, m... al Lagini... govoriše na talijanskoj "deraci" sa živio kćiki, na što, da su za njimi okoliš oružnik, nakoje uhrvatili a drugi-njim pobjegli, dječim se je pijana dječurlija slobodno derala dok njoj se je htjelo. Ako smo dobro obaviešteni bio je netko od naših mladića i udaren, al to je sve plod djavovske kulture.

Iz Optalješćine pišu nam, da su svi naši tamošnji prvaci primili badava onaj broj glasovitoga tršćanskoga lista "Il Matino", u kojom je netko umišljenoga kandidata za carskovo viede g. grofa Waldereitina hotio obraniti proti onomu, što bijaše proti njemu rođeno u našem listu. Branec g. grofa njegoj plaćenik udario je na našega urednika i na naš list; al plemenitomu grofu ovo to ništa nepomaže, jer mu mi zadajemo čvrtu vjeru, da on nikada neće viditi neko kao zastupnik hrvatsko-slovenskih birača Istre. Ako ga žele imati gospoda Talijani, noka mu jedan od njihova dvojice zastupnika odstupi mjesto, pak mirna Bosna.

Zabava slovenskih djaka iz tršćanske okolice. Naša čestita mladež pridružuje u hodolju dne 30. t. m. u gostioni na Greti "pri Parliugi" zabavu sa vrlo zanimivim i bogatim programom: Kod zabavo sudjelovali ču tamburaši i pjevači. Zelimo šta bolji uspjeh našoj rodoljubnoj omladini, našoj nadi u bolju budućnost.

Tuča u Istri. Iz raznih strana Istro dolaze nam vrlo tužno viesti o hrananju nobične tuče nitulo nedjelje. Čini se, da je sudboni kotur Voloksi najviše šteto protipje. Evo što nam pišu iz toga kotara iz pojedinih obćinah:

Halublje 24. t. m. Jučer već od rana jutra gonili se vjeturovi i crni oblaci nad ovom okolicom. Časom lievala kiša, časim prestala. U daljini čula se strasna grmljavina i vidjelo sivanje munja, koja proširajou oblake žarkim plamenom. Strašna li prizora! Na jednom kao iz vedra neba oko 8 sati počela padati nobičnina tuča, velika kao urak, kao kokošja vija. Nu da što sreću nije palo nego ondjo na stranki tri, četiri do pet koradaja po koje žrno. Svatko, tskogod nije svojim odima vidlo to čudo — rekao bi bio, da njetko kamoneg bača. Starići, koji su već proayšli 60. godinu i koji su već mnogo svieta proputovali, kažu, da takva čuda u svoia životu vidjeli nisu. Halubaljska strana ostala hvata Bogu većinom nobičtvena. Može se uzeti, da je zahvaćen samo onaj dio kúd puše ajevernjak (trmušana) o čem četo, velenčeni: g. urodniče, za sjegurno dobiti potanja žalošna viesti.

iz Jurđani (obćina Kastav) pišu nam 23. t. m. Nešto pred osmom urom u jutro poču padati tuća. Ali to ne bijaše tuća, kakono običaje padati, već tu bijaše zgnječeno u komade mnogo leđa, tako da pojedini komadi bijahu veliki poput kockajeg jajeta. Ono malo gradnja, što bijaše na traju, počuneno je. Mladice jesu saama izprabijane i polomjene. Vošu je sve popadalo. Po šumaj je tlo sasna zrelona na nekotjih mjestih od popadana ličad. Tuća je padala u prilično jak zapadnjak. Tu Van' ima i mnogo razbijena stakla. Na nekotjih kućah, kojih prozori jesu na zapadnoj strani, jesu stakla okoro sasna polupana. Na krovovih je takodjer mnogo škodo, jer su žilobiti, koje je tuća ulonila, razbijeni. Sreća, što je trajala tuća malo i što nobijaše gusta, inače bi svi krovovi bili polupani. Ali i tako škoda je neprocioniva. I ove godine ostati će bledini kmetovi bez kapljice vina; koja im jedina donose koju krajevru. Poslje podna bilo je opat malo tuđe izpremošano kšiam. Nadamo se, da će oblasti uzeti u obzir ovu nesreću, to bar nekotlike oblakati biudnu kmetu teško brome poroka.

Iz Vepričica javljaju nam, da je tamo padala dne 23. t. m. poslje 7 sati tako debela tuća, da su 4 komada težila i kilogram. Počinila je silnu štetu na poljih i vinogradih. Padala je tolikom angom, da je na crkvi Vepričakoj takbila 18 komada stakla na prozorih. Uvrvansko sjenokoske izpod Ufko' bild je vidjeti kao da su puknuli snjegovi.

Iz kotara poročkoga dolaze nam takodjer jednokvota radi silno šteto, što je počinila nemilica tuća istoga čedna. Jedno zru imalo je preko 70 grama. Najviše potuđena mješta jesu Baderna, Novavas, Zbinađaj, Sv. Ivan Šterni i nakoje podobno na Motovunšćini. Iz sv. Ivana od Šterni pišu nam prijatelji, da je puk glasno čćao u crkvi glodajući kako "mu'grožna

